

Назив књижевнога дела: Чарли и фабрика чоколаде, Име и презиме писца:
Роалд Дал
Наслов рада: Један килограм

Књига „Чарли и фабрика чоколаде” Роалда Дала упознаје нас са тешком причом о дечаку Чарлију и његовој сиромашној породици. Сваки дан су јели чорбу од купуса и колико год би појели, били би и даље гладни. За Чарлија је био велики празник када би појео једну чоколадицу. Он је чоколадицу добијао једном годишње за свој рођендан и чинио је све што је било у његовој моћи да му траје што дуже.

Било ми је веома тешко док сам читала ове описе њиховог тешког живота. Писац је детаљно описао немаштину у којој Чарли и његова породица живе. Могла сам потпуно да замислим Чарлија као стварног дечака који спава на поду, стално је гладан, поцепан и бос и како тужно гледа у другу децу која на великом одмору у школи отварају своје кесице чоколаде или других слаткиша и уживају у њима. Нисам могла, а нисам ни желела да замислим себе у тако тешкој ситуацији. Када год бих узимала књигу да читам морала сам да узем парче чоколаде да грицкам и потпуно сам разумела зашто је Чарли био стално тужан због чоколаде о којој је углавном маштао. Ни ја не бих могла да издржим а да не једем чоколаду сваки дан.

Чарли је живео у кући са бабама, дедама, мамом и татом. Вонкина фабрика чоколаде у њиховом сеоцету била је право чудо. Била је то наизглед обична фабрика. Деда Џо је испричао Чарлију како је у овој фабрици видео раднике како улазе и излазе последњи пут пре десет година, али сваки пут када би је Чарли погледао, био је прилично сигуран да фабрика ради. Онда је тако једног обичног дана Чарлијев тата прочитао у новинама да је господин Вили Вонка, власник фабрике, разгласио да ће специјалних пет улазница ставити у своје чоколаде и петоро деце која их добију ићи ће заједно са њим у обилазак фабрике. Та деца ће видети како се праве најукусније послатице света. Чарли и његов деда Џо су се много узбудили, али су такође добро знали да немају нимало новца да се часте, чак није било довољно ни за храну. Четири улазнице су пронађене, а Чарли некако успева да дође до последње – пете. И тек тада, на половини књиге, креће права и магична авантура када нам писац описује фабрику чоколаде и догађаје из ње.

Примерак књиге који сам читала нема илустрације, али ми нису ни биле потребне јер је све тако уверљиво описано, тако да сам и сама могла јасно да замислим све те догађаје из фабрике. И тако сам је полако грицкала чоколаду у овом делу књиге, са уживањем, и пратила пут ове изабране деце кроз фабрику чоколаде. Док сам читала ову књигу, она ми је некако и мирисала на ту фабрику чоколаде, што ми је дало додатни доживљај као да из ње извире много оних слаткиша, чоколада, жвака, бомбоница, као да лете ваздухом, за собом остављајући непоновљив мирис.

Назив књижевнога дела: Чарли и фабрика чоколаде, Име и презиме писца:
Роалд Дал
Наслов рада: Један килограм

Писац нам је помогао и да сагледамо остала четири детета која су са Чарлијем добила улазнице. Била су то размажена, безобразна или неуредна деца, а аутор је посебно био на страни Чарлија који је, иако веома сиромашан, био послушан, добар и доброг срца.

Највише ми се допао овај део: *„Ништа не дирајте, ништа немојте мешати и ништа немојте јести. Јесмо ли се договорили?“* „Јесмо, јесмо“, повикала су деца. *„Ништа нећемо дирати!“* (...) *„И немојте ништа преврнути“*. Чарли Бакет је разгледао огромну халу у којој се нашао. Била је налик на вештичију кухињу! *Свуда око њега су метални лончићи кључали и превирали над огромним шпоретима, чајници су шиштали и шерпе цврчале, цела је просторија била испуњена слатким угодним мирисом.*

Овај део бих посебно издвојила јер је ово најзанимљивији део књиге, у ком је аутор маштовито пренео све чари Чоколадне дворане.

Мој текст се зове „Један килограм“ зато што ми се чини да је толико чоколаде нестало док сам прочитала ову књигу. Књигу у којој ћете уживати!